

I. évfolyam

Budapest, 1927 Január 15

3. szám

24
fill.

Délibáb

3
ezer
K

Megjelenik minden szombaton

Kis mackók a nagyjégen (Munkási foto)

Négy embert tépett szét hat évi fog-sága alatt az itt képen bemutatott Princ nevű oroszlán, akit a vele együtt lefénképezett delejes embernek sikerült hipnotizálni és fogadásból egy egész éjjelen át a ketrecében tartózkodott. Vérfagyasztó volt ez a látvány és az állatszaktörők előtt rejtélynek tűnt fel, hogyan lehetett az állatok királyát is hipnotizálni.

A Délbáb, ez a pazarul kiállított képes hetilap, mely szinte varázsszerűen hódította meg az olvasók ezreit, egész sorozatát közli majd az ilyen és ehhez hasonló érdekes képeknek.

Lapozza végig a Délbábnak ezt a számát és biztosan gyönyörködni fog annak ragyogó kivitelében és meg lesz lepve feltűnő olcsó árától, mert egy példány csak 24 fillérbe (háromezer korona) kerül. Megjelenik minden szombaton, kapható minden újságárúsnál és dohánytőzsdében. Kiadóhivatal VII, Dohány ucca 12.

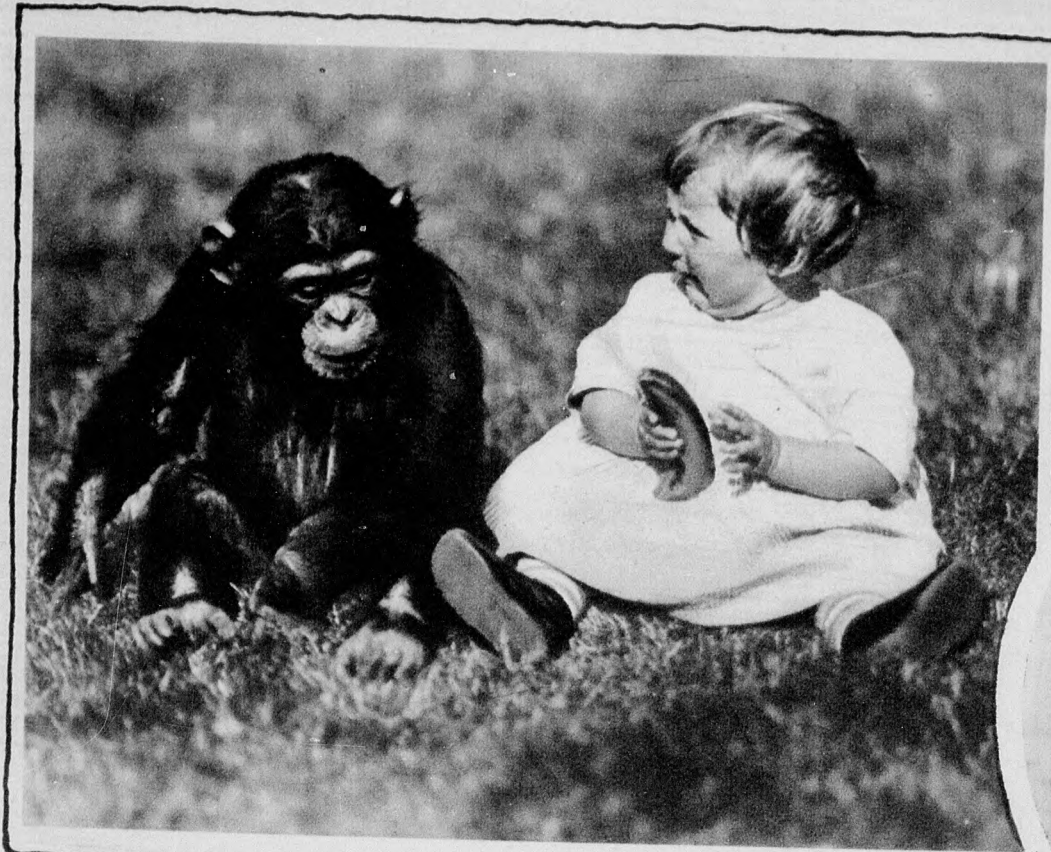
Rózsahegy Kálmán a „Házi tündér“ egyik főszerepében

Kiss Ferenc a „Házi tündér“-ben (Kluger felv.)

Darvas Lili nagy sikerrel lépett föl a berlini „Theater die komödie“ színpadán, Reinhardt Miksa rendezésében színrekerült „Victoria c.“ színdarabban

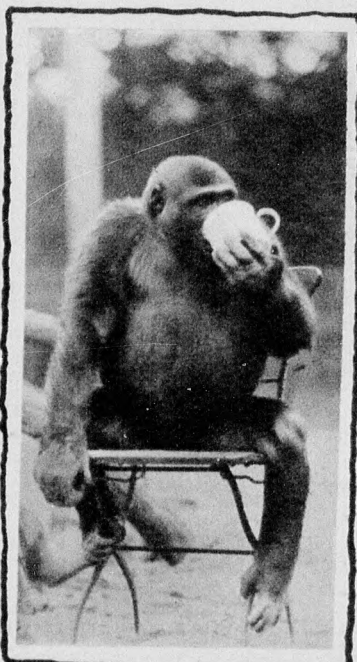
Jékedvű rabog

A Hagenbeck-állatkert egyik orangutan-ja, az egyik ör kislával. Nagyon jó barátok és csak akkor van „nézeteltérés“ közöttük, ha élelemről van szó. Most is a banánját félti a kislát különös barátjától

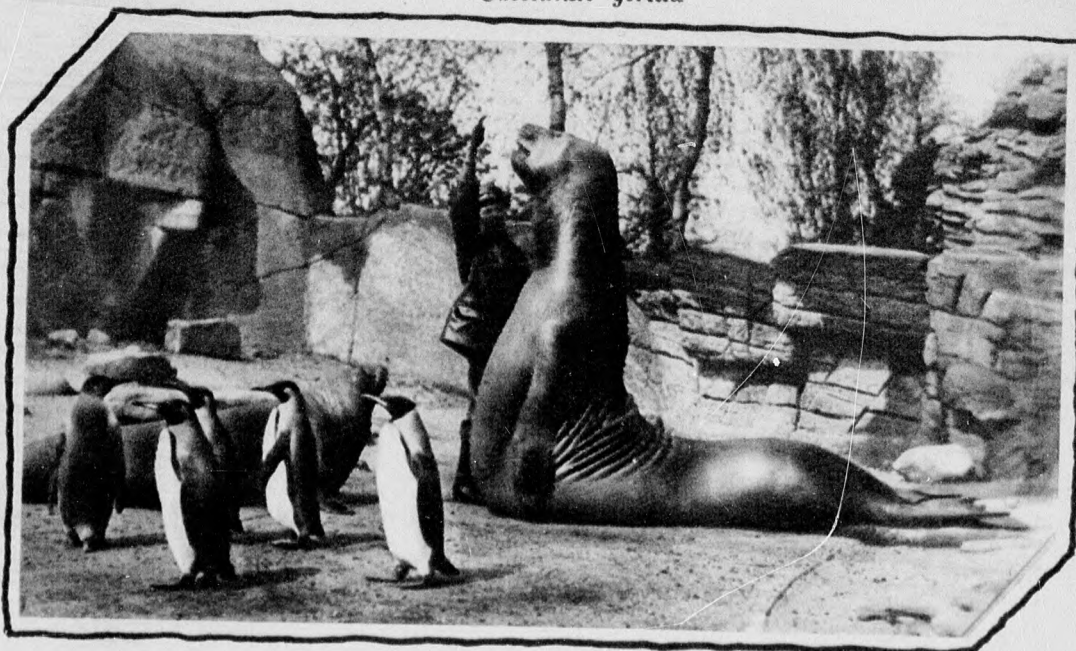
Tengeri elefánt enni kér

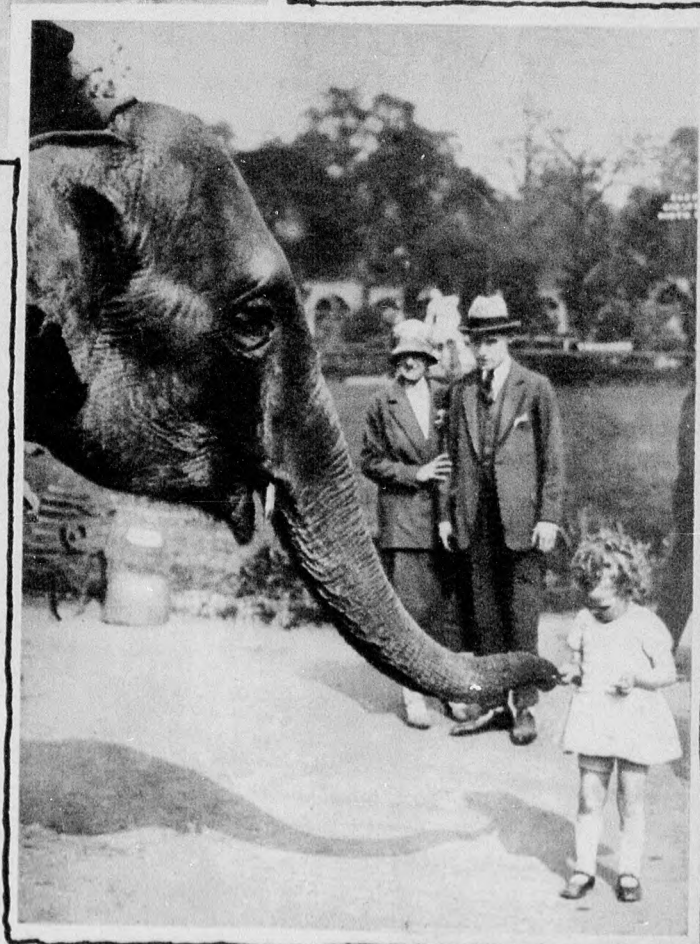
Uzsonnázó gorilla

Kicsiny barna medve. Ugy játszik az ápolójával, mint egy évődő kedvű kiskutya

Ötméteres tengeri elefánt., király-pinguinek társaságában

A londoni állatkert ázsiai elefántja, a kislgyerekek kedvence

Új pénz régijátékok

Ha nem is mérföldes eszmákkal, de lassú döcögős léptekkel, úgy látszik, már megindultunk a régi jó békevilág felé.

És ezt nem kis részben a pengőnek köszönhetjük. Újra halljuk a kis ércpénzek csilingelését, a legédesebb muzsikát, amely ha történetesen a saját zsebünkől szűrődik felénk — valljuk be őszintén — a legistenibb Wagner-muzsikánál is jobban tetszik nekünk.

megfordítva áll az eset. Bár tudunk olyanokról is, akik a fenti dolgok egyikével sem rendelkeznek.

A régi automaták a pengővel együtt szintén feltámadtak. Ugy halljuk, a pályaudvaron nemsokára ismét kukorékolni fog a csodálatos „vastyúk”, amely — mint talán méltóztatnak emlékezni még rá — izletes bonbonokkal telt tojásokat adott a bedobott fillérek ellenében.

Betörés a Takarékpénztárba

A pengővel együtt természetesen újra megjelentek azok a rekvizitumok, amelyek visszaringatnak bennünket a sokszor visszaálmódott derűs békebeli hangulatba. A kirakatokban ott büszkélkednek már a patkós meg a sokrekeszes erszények, amelyekért az első napokban szinte ostromot intéztek a pesti polgárok. „Nincsen pénzem, de van erszényem” — mondja a nóta, de úgy látszik, napjainkban

Mennyit nyom a nagykendő?

Pöckölés

És a többi... a stollverkes, a szendvices, a perronjegyes, no meg a bajuszpedrós automata is újonnan festve, izgatottan várja a jövővenyt, aki a rézfíllereket náluk akarja gyűmölcsöztetni.

A nagyhasú porcellánmalacok is előkerültek a raktárból. Kissé még porosak, de azért készen állanak a könnyelmű embereket megtanítani a takarékoságra. Sajnos — tekintve a konjunktúrát — egyelőre még olyan méregdrágák ezek a bukszák, hogy aki célul tűzi ki a spórolást, az azon kezd, hogy nem veszi meg a kis porcellánmalacot.

Divatba jöttek az elfeledett régi játékok, amelyeket a papírpénz kora B-listára tett. Már lehet látni gyermeköket, kint a ligetben és bent a város különböző terein, amint két tenyerüket egymásra téve, megésergetik az ércpénzt, aztán feldobva azt a levegőbe, így kiáltanak:

— Fej vagy irás?

A Tisza Kálmán téren már incidenst is okozott ez a játék. Az egyik fiú visszakérte az elvesztett pénzt; mire a másik azt mondta:

— Dehogyan adom vissza. Te azt mondtad frás, és a pénz a fejére esett.

— Add vissza!

— nyöszörgött az előbbi.
— Hogyisne! Vedd tudomásul, hogy a pénz igen, de én nem estem a fejemre!

Na és a pöckölés? Van-e, ki e nevet nem ismeri? Csak egy lyukat kell ásní a földbe, csak egy rézfíllért kell keríteni és már lehet játszani. Aki előbb bepöcköli a pénzt a lyukba, az besöpör minden „tét”-et. Ma már ez a játék igazán gyerekjáték. Még lyuk se kell hozzá! Az úttesten úgyszólván felszedték a kövezetet — nincs gond, hogy hova pöcköljön a játékos.

A „snurozás” sem marad el népszerűségben a pengő-játékok mellett.

Egy fal vagy kerítés előtt egy lépéssel vonalat húznak a földbe (lehetően cipősarokkal), ahol járda van, ott krétával (szabó-kréta előnyben). Aki legközelebb tudja dobni pénzét a voalhoz azé minden dobás, amit előzően a vonalhoz dobta. A multkor megfigyeltünk egy ilyen „snurozó bandát”, amint hazafelé mentek. Az egyik panaszkodott:

— Rémes — mondta, — már az egész zsebpénzem elment.

— És te ezt csodárod? — kérde a barátja — hiszen te dobárod a pénzt!

AZ EGÉSZ ORSZÁG BESZÉL a Pesti Hirlap 1927. évi Nagy Naptáráról, a legszebb és legnagyobb ajánlékról, amellyel valaha lap az olvasóközönségnek kedveskedett.

Álmélkodva és gyönyörködve veszi mindenki kezébe ezt a remek dísművet; álmélkodva tökéletes szépségén és gyönyörködve példatlan gazdagságában. Ebben a négyszáznyolcvan oldalas könyvben minden benne van, ami a mai idők emberét érdeklí. Irodalmi értékét, lexikális gazdagságát, megszámlálhatatlan érdekességét pompásan díszíti a hatszáznál több kép változatos panorámája.

Még nem volt kötet, amely ily gazdagon lett volna illusztrálva. Még nem volt kötet, amelyben ilyen tökéletes egységben forrt volna össze a legkülönbözőbb olvasnivalók gyűjteménye.

Egy évre való érdekesebbnél érdekesebb és szebbnél-szebb olvasmányt nyújt ez a kötet. Csupa olvasnivaló, elejétől végig; nincs benne egyetlen sor hirdetés sem! Ez a könyv minden könyvtárnak ékessége lesz.

A Pesti Hirlap minden előfizetője teljesen díjtalanul kapja ezt a gyönyörű ajándékot.

Csak a Dr. Budai-féle CHINA-VASBORT kérje

Gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt nélkülözhetetlen verszegénység-nél, étvágytalanságnál, hőemelkedésnél.

Kapható minden gyógyszerárban

Főelárúítóhely:

VAJNA JÓZSEF

Városi gyógyszerár

Budapest, IV. Váci uca 34. sz.

Tengerészpipa

bruyére gyökérből.

Legjobb minőségű francia és német gyártmány, egyenes vagy görbe szárral, jól kifűrt kaucuk szópókával. Darabonként:

K 12.500 — P 1-
K 15.000 — P 1-20
K 20.000 — P 1-60
K 25.000 — P 2-
K 30.000 — P 2-40
K 50.000 — P 4-

Tengerész-fapipa

fedeles. Kemény kaucuk szópókával, jól kifűrt. Darabonként:

K 10.000 — P 0-80
K 15.000 — P 1-20
K 35.000 — P 2-80

Megrendelhető utánvétellel. A pénz előzetes beklüldése mellett a postadíj 32 fill. utánvétellel minden küldemény 40 fillérrel drágább, mert utánvételes küldeményeknél a posta 40 fillérrel többet számít. Főszékhely:

„RAPID” Budapest, VII. kerület, Síp uca 10. I. emelet 9

Fej vagy irás?

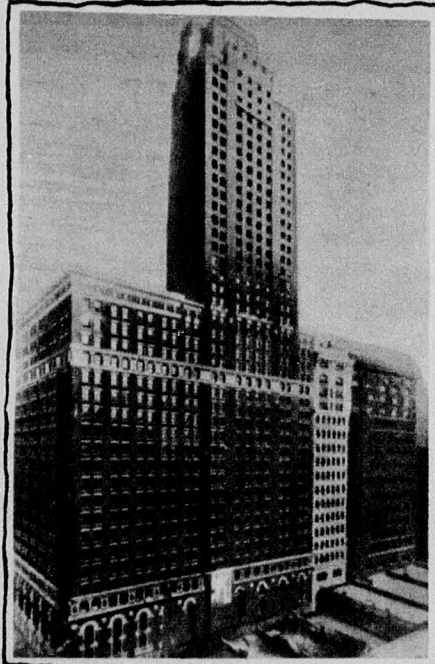

Egy angol táncospár az afrikai négeeknek bemutatja a modern charlestont.

Jamen-Oman

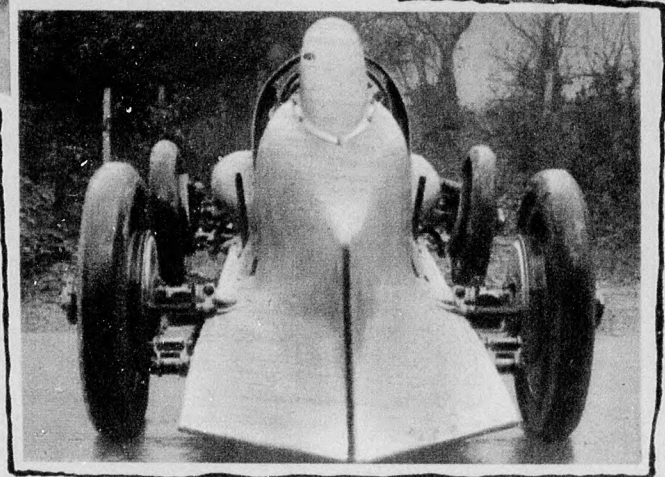
Segrave angol őrnagy, aki 1000 lóerős új versenyautójával most készül megdönteni a gyorsasági világrekordot

A világ legmagasabb szállodája, a chikágói Morrison Hotel, most készült el. 715 láb magas és 3000 szobája van

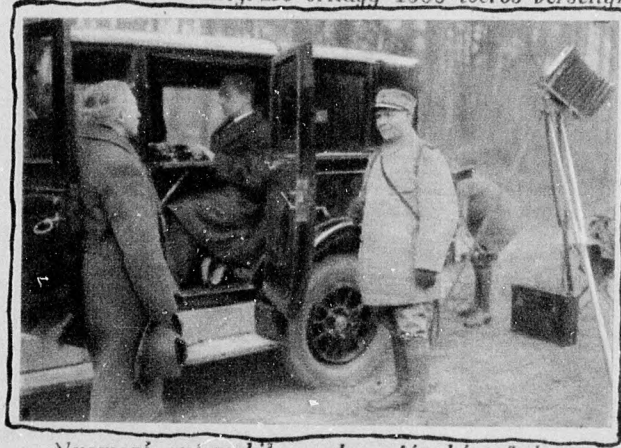
Levélsekrény a villamoson

Segrave őrnagy 1000 lóerős versenykocsija

Vízbicikli, amelyen egy gyerek is hosszú utat tehet meg, meglehelés gyorsasággal

Nyomozó automobil, amelyen fényképezőgép, telefon, daktiloszkópiai osztály és trógep is van

Angol gárdisták újévi szabadságra mennek. Az angolok kedvenc katonái mindig különvonatot kapnak, ha szabadságra mennek

Ki tette? Ki tette?

Amerikai történet
C. Wells

(Mr. Locke festőművész műtermében álarcosbált rendeztek barátai: Henry Post, Kate és Pearl Jane. Már javában állt a bál, mikor Kate és udvarlója, Henderson egy nő hullóját találták meg a dohányzóban. E szörnyű felfedezést értesíteni akarták a házigazdát, de sem Mr. Locke-t, sem kínai szolgáját, Charley-t nem találták.)

E tragikus bált megelőző délután Barham mérnök együtt ült villájának ebédlőjében feleségével, Madeleine-nel és anyósával, Mrs. Selden-nel. Nem a legjobb házasságot élte, bár szerették egymást. Az asszony is más társaságba járt és az ura is másfelé kereste barátai körét. Madeleine szenvedélyes kártyás volt, amiről tudott az ura, de arról már nem tudott, hogy nagy összegeket veszített. Ma kellett volna adósságát kifizetni és nem volt miből. Először az anyjától kért, majd a szobalányát akarta megpumpolni, hogy pénzhez jusson, de minden hiába. Végre egyik barátjához fordult, aki megígérte neki, hogy éjjel egy közös barátijükénél, Gardner Emmy-nél átadja neki a pénzt.

Mr. Locke dohányzójában ijedten gyűltek össze a vendégek és találgatták, hogy mi okozhatta a nő halálát. Végre találtak egy bronz szobrocskát a valószínűnek látszott, hogy ez okozta a halálos sebet. Csak abban nem egyeztek meg meg, hogy miképpen történt a gyilkosság.)

Vagy pedig hajították — jegyezte meg Henderson.

Az orvos gyors pillantást vetett reá. — Ön élesesű — jegyezte meg. — Igenis, vagy pedig hajították. De akkor haragjában egy erős kar hajította.

— Ki ez a hölgy?

— Nem tudom. Csak kevés embert ismerek itt. Most jöttem, alig néhány perce, egy barátom meghívására.

Gannet doktor levette az egyszerű fekete dominót, mely frakkját tartarta.

— Értesíteni kell a rendőrséget — mondotta és fölállt a padlóról, — legjobb lesz felhozni a kerületi rendőrt, hogy megállapítsa a tényállást. Hol van Mr. Locke?

Rögtön itt lesz, amint rátaláltak — felelte Henderson, ki bámulata-ra csak most vette észre, hogy ebben az ügyben minő vezető szerep jutott neki, aki pedig Locke-t csak felületesen ismeri.

Gannet kinyitotta az ajtót, mely előtt aggodalmasan néző emberek gyűltek már össze.

— Hol van Mr. Locke? Hívják rögtön ide — adta ki az utasítást — és szaladjon valaki a legközelebbi rendőrről... ha nem találja rá, telefonáljanak rögtön a kerületi őrszobába. Igen komoly esetről van szó. Senki-nek sem szabad elhagynia a házat, míg a rendőrség itt nem jár. Most pedig... ismeri valaki a nevet annak a hölgynek, aki igen szép keleti jelmezt viselt, sok fáttyóval és szalaggal és drágakövel, turbánján értékes to-lakkal?

— Kócsagtollakkal? — kérdezte izgatottan egy fiatal leány, — csak egyetlen ilyenfajta jelmez volt itt.

Igen, láttam őt — hangzott a tolongó tömegből, mely kíváncsian ostromolta a kis dohányzó ajtaját, úgyhogy a két úr, kik elvettek, hogy a doktor utasításait kövessék, csak nagynehezen tudott magának utat törni.

A lépcsőn találkoztak Henry Posttal és Kate Vallonnal, kiket megállítottak.

— Hol van Mr. Locke! — kérdezte az egyik, míg a másik továbbsietett rendőrről.

— Eddig még nem találtam meg — mondta Post, — magam is szeretném tudni, hogy hová lett.

(3)
— Feltétlenül meg kell őt találnunk, éppen most mentek a rendőrségre.

— A rendőrségre? — kiáltott fel Kate. — Minek az?

— És senkinek sem szabad innen távoznia.

— De éppen menni akarunk — jelentette ki Kate. — Henry, rögtön felkeresem Pearl Janet és magammal viszem. Nem tűröm, hogy a kislányt belekeverjék egy rendőrségi ügybe. Maradjon itt, Henry, keresse fel Tommyt és figyelje meg, mi lesz ebből a dologból. Azalatt hazaviszem Pearl Janet.

— Ezt ne tegye — vélte a fiatal-ember, jogász, a neve Jarvis és bizonyos fölényrel beszélt.

— Miért ne? — kérdezte Kate. — Mert nagyon kellemetlen következményei lehetnek annak, ha valaki elhagy egy házat, melyben egy halott fekszik, ki igen titokzatos módon módon vesztette el az életét... különösen akkor, ha ezt nyomatékosan megtiltották.

— De hiszen csupán csak Gannet doktor parancsáról van szó, nem pedig a hatóság intézkedéséről.

— Mégis jobban teszi, ha itt marad — tanácsolta Jarvis, — ha elmegy, még inkább ki fogják hallgatni... miért ne nézzen szembe az eseményekkel?

— Hiszen nem is magamért kelle-metlen ez a dolog, hanem Pearl Janera való tekintettel — mondta Kate.

— A kis miss Cuttler-ről van szó? — kérdezte Jarvis. — Hol van?

* — Nem tudom. Nem tudom sehol se megtalálni! És hol lehet Tommy és Charley...

— Lehetséges, hogy a hátsó lépcsőn mentek föl a dohányzóba — vélte Post, — egész bizonyosan ott vannak... mert hiszen... másutt sehol sincsenek — tette hozzá kissé elszontyolodva.

— Nem is tudom, hogy van itt egy hátsó lépcső — mondta Kate. — Menjünk máris oda.

— Valóban vissza akar menni abba a... abba a szobába? — kérdezte Post.

— Igenis — felelte Kate, — ott akarok lenni Tommynál, ha netalán valami kellemetlenség adódna. Mindenekelőtt azonban meg kell találnom a kislányt.

— Talán fönn van — vélte Jarvis. — Menjünk fel.

De még mielőtt indulhatnának, rendőrlépett be a kapun, ki nyugodtan és minden látható ámulat nélkül vette szemügyre a fantasztikusan felöltözött embereket. A Washington square rendőreit nem oly könnyű ámulatba ejteni.

Felrohant a lépcsőn, utat tört magának a szorongó emberek tömegén, kik szívesen nyitottak neki utat és felrántotta a dohányzó ajtaját.

Egyenesen odament a padlón heverő alakhoz, gyors pillantást vetett reá, halkán néhány szót váltott az orvossal, majd így szólt:

— Telefonálni fogok a kerületi rendőrségnek, hogy küldjön ide embereket. Hol itt a házigazda? Mr. Locke, nemde?

— Ismeri? — kérdezte Gannet. — Látásból. Kedves, nyugodt úri-ember. Ki ez a hölgy?

— Nem tudjuk. Mr. Locke vendégei közül való.

— Rendben van. Idefigyeljenek: senkinek sem szabad elhagynia a házat! Senkinek sem szabad hozzáérnie a halotthoz! Senkinek sem szabad belépnie ebbe a szobába! Nem tudom határozottan mondani, hogy ezt a hölgyet meggyilkolták... de a lát-szat ezt mutatja. Menjen most ki, doktor úr, közölje ezt a vendégekkel és tartsa itt őket.

Gannet doktor azonban úgy találta, hogy ez nem könnyű feladat. Néhá-nyan erősködtek azon, hogy hazamen-nek, mások titokban igyekeztek el-illanni. De sokan ott maradtak, mert tisztelték a parancsot, mások megint kíváncsiak voltak.

Végre megjött a bűnügyi rendőrség. — Dickson felügyelő vagyok — mondotta a három közül az egyik. — Ki itt a felelős?

Senki sem válaszolt.

— Ez itt Mr. Locke háza — mondta végül Gannet doktor, — de eddig sehol se lehetett nyomára akadni. Dickson kutató pillantást vetett reá, de nem kérdezett tovább semmit. Két kísérőjével, egy detektívvel és az orvosi vizsgálóbizottság egyik orvo-sával rögtön felment a lépcsőn, míg két ember őrizetbe vette a kaput és a lépcsőházat.

— Fogjon hozzá, doktor Babcock — mondta Dickson és a rendőrorvos hozzáfogott a vizsgálathoz.

Miután Hutchins detektív szintén befejezte vizsgálatát, megállapították, hogy a hölgyet a bronzveret ölte meg, melyet valaki ráhajított.

— Itt az asztalon a másik veret — magyarázta Hutchins, — a támadó valószínűen itt állt és innen hajított. De nincsen teljességgel kizárva, hogy közelebb lépett áldozatához és ezzel megütötte.

— Nem a', hajította — jelentette ki dr. Babcock, — ez kétségtelenül kitér a sebesülés állapotából; az ütés nagyobb zúzódást idézett volna elő, ellenben nem kellett volna föl-tétlenül halálosnak lennie.

— Csak hogy halálos volt... és ezt egy harmadik ember követte el — következett a detektív, — itt tehát gyilkosság gyanúja forog fenn és né-künk ennek megfelelően kell eljárni. Hol a házigazda?

Senki sem felelt.

— Megugrott? — kérdezte gyorsan. Szóltatta az egyik rendőrtisztviselőt. — Igyekezzék megállapítani, hogy hol van Mr. Locke; ismeri?

A rendőr igennel válaszolt és már ment is a keresésére.

Hutchins a műterem ajtajához ment és ránézett az egybegyűlt emberekre, kik vidám álarcos jelmezűkkel és rémüldöző sápadt arcukkal furcsa groteszk hatást tettek.

— Amíg Mr. Locke megjelenik — szólt szigorú hangon, — valaki át fogja venni a helyettesítést. Van itt önök között barátja vagy rokona?

Percig tartó csend után előlépett Jarvis és ajánkozott erre a tisztségre. Széptemető, karcsú fiatalember, truba-durnak öltözve, ki az álarccal együtt félretette tollas kalapját és a gitárt.

— Mr. Locke barátja?

— Az vagyok.

— Meghiit barátja?

— Az éppen nem... de jópajtása és hajlandó vagyok érte megtenni mindent, ami csak tőlem telik.

— Rendben van. És most... a jelenlevők közül ki tud felvilágosítást adni a hölgyről, aki itt... szeren-sétlenül járt? Bizonyára ismeri őt valaki önök közül.

Senki sem ismerte őt.

— Önök tehát valamennyien csak álarcosan látták? — kérdezte Hut-chins.

— Ugy van — szólt egy élénk fiatal hölgy — és az álarcon kívül még legalább hét fáttyolt viselt a feje és a nyaka körül. Talán ráismernék, ha látnám az arcát.

— Ez igaz — mondta Hutchins, — tehát be fogom eresze-teni önöket mind... míg valamelyikük rá-ismer.

A rendőrorvos engedelmével a holt-testet rátették a do-hányzó pamlagjára. A helyet, ahol feküdt, Hutchins óvatosan körülvetette székek-kel, mert gyakorlott pillantása felismerte, hogy ez a hely még nem egy adatot fog szolgáltatni a vizsgál-at számára.

Dickson és a de-tek-tív az embereket sorra elvezették a pamlag mellett. A jelenet megható volt. A hölgyek zokogtak és a férfiak is izga-tottak voltak. Az ál-

arcos jelmezek fokozták még a bor-zalmas hatást... mint egy félelemetes díszfelvonulás haladt el az emberek sora a halott előtt.

Utolsónak jöttek Kate Vallon és Henry Post.

Nem találták meg se Tommyt, se Charleyt.

— És ami a legrosszabb... nyomát se találták Pearl Janenak.

Post igyekezett megvigasztalni Ka-te-et, amikor is mondotta neki, hogy a leány bizonyára hazament, de Kate nem hagyta magát meggyőzni. Amikor odaértek a pamlaghoz, sokáig és komolyan nézték a halottat, a sze-líd fiatal arcot, melyet úgy ágyaztak, hogy a sebet ne lehessen látni; néz-ték a csodálatos jelmezt, a keleti pompa egy mesterművét, melynek tarkán csillogó nehéz selyemtömegét villanó érmek és mesterséges drága-kövek díszítettek.

— De bájos! — kiáltott fel Kate önkéntelenül, — vajjon ki ez a hölgy?

— Meg vagyok róla győződve, hogy soha azelőtt nem láttam őt — jelen-tette ki Post — és bizonyára Tommy sem!... Nem a mi köreinkből való, Kate.

Hutchins élesen figyelte meg az arccat, vajjon nem lát-e valamelyiken színelést vagy rossz érzést. De nem talált semmi gyanusát és amikor a vizsgálat véget ért, kénytelen volt önmagának bevallani, hogy úgy a tettes, mint az áldozat személye felől csak olyan tájékozatlan, mint eddig volt.

Hutchins sóhajtott. Nehéz eset... és mintha minden ellene esküdött volna. Emberei eddig hasztalan ku-tattak a házigazda és szolgája után.

Legjobb lesz tehát, ha ő maga fog hozzá a kutatáshoz.

Elhagyta a szobát. A folyosón gya-korlott füle mintha elfojtott zokogást hallana, mely talán egy faliszekrény-ből hallatszik. Gyors elhatározással kinyitotta az ajtaját és gyufát gyuj-tott. Mindenféle ócska művészlim-lom között lekuporodva látott meg egy alakot.

— Jöjjön ki! Kicsoda ön? — szólt rá élesen.

Hangja azonban nyomban meg-enyhült, amikor meglátta, hogy egy remegő fiatal leány karja az, melyet megmarkolt.

— Oh — zokogta a leány, — mit akar tőlem?

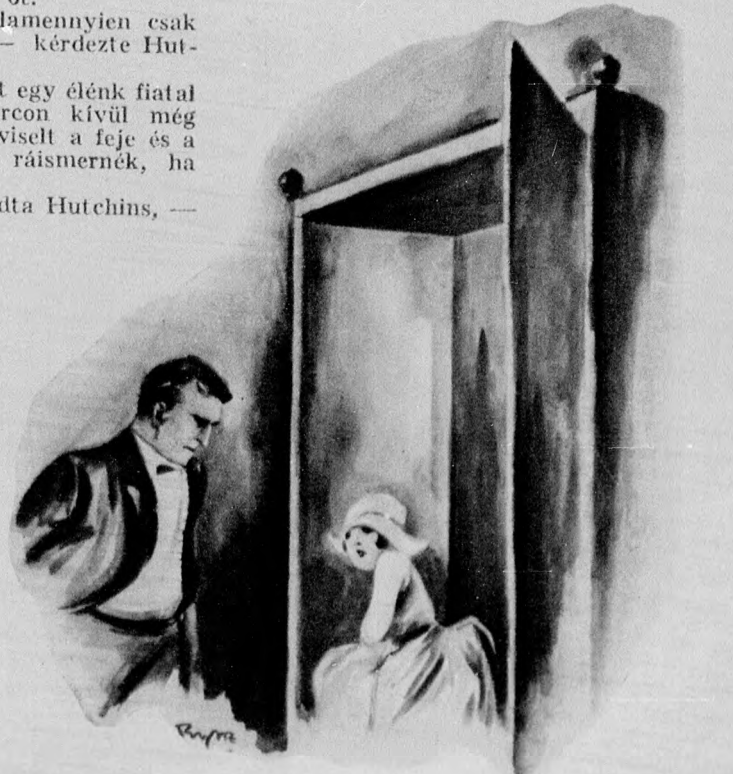
— Hogy mit akarok? Azt, hogy jöjjön ki és mondja meg nekem, hogy kicsoda. Csak ne féljen tőlem. Mi a neve?

— Miss Cuttler. — Volt valami a detektív hangjában, amitől a leány bátorságra kapott: — Félttem, erre... erre elbujtam ide.

— Látom — jegyezte meg Hutchins csöndesen, ki érezte, mint tűnik el színpátiája a leány iránt abban a mer-tékben, amint ez visszanyeri egyensú-lyát. — Miért tette ezt?

— Mit?

(Folyt. köv.)

Jöjjön ki! Kicsoda ön? ..

A nagyjég bajnokcseméje (Munkási felv.)

Táncverseny a nagyjégen (Munkási felv.)

Méregkeverő Asszonyok

A létért, hatalomért, gazdagságért és szerelmi sikerért folyó nagy küzdelemben a legnemtelenebb fegyver mindig az alattomosan ható méreg volt. A történelem bizonyossága szerint mégis valahányszor olyan emberek kerültek a válaszútra, akik hűzództak a nyílt, becsületes, férfias szemtől-szembe való küzdelemtől, azok a legtöbbször a méreghez nyúltak, hogy azzal csendesen és sokszor feltűnés nélkül tegyék el láb alól a veszedelmes ellenséget vagy vetélytársat. Kétségtelen, hogy az a módszer inkább a nők privilégiuma volt, míg a férfiak ritkábban alkalmazták.

Medici Katalin, a méregkeverő királynő

Már a legendák ködébe merülő történetek is megemlékeznek ilyen eseményekről. A regebeli Circe Odysseus társait növényi méreggel disznókká változtatta, illetőleg olyan állapotot idézett elő náluk, hogy azok magukat disznóknak képzeltek, illetőleg disznómódra viselkedtek. Kleopatra, Egyiptom királynője, az ókori Róma hölgyei, Locusta, Martina és végig a középkoron egészen a mai napig nincs nép és korszak, ahol híres méregkeverő nők ne üzték volna sötét mesterségüket.

Olykor valóságos művészek tűntek fel ennek a csúnya, alattomos fegyvernek, a szó szoros értelmében iskolákat alapítottak. Ilyenek voltak különösképpen a távoli, rejtelmes kelet méregkeverői, a salernói iskola, a boszorkánypörökben vád tárgyává tett mérgezési esetek, a középkor pápai udvarában működő mérgező maffia, a francia metresz-világ több híres szépsége, a bestiális Voisin asszony, akinek lelkiismeretét több ezer méreggel

Beatrice Cenci híres szépség és hírhedt méregkeverő

elpusztított ember halála terheli, egészen a magyar Alföld szomorú nevezettségű javasszonyáig, Jäger Mariig, akinek segítségével a tanyai hölgyek serege oldotta meg a kellemetlen férj másvilágra való utalását.

Voisiné 2500 embert pusztított el méreggel

Az olasz renaissance halhatatlan szellemi emlékei mellett arról is nevezetes, hogy egyes családok valóságos iskolapéldáját mutatták, miképpen kell sorukat a mérgek segítségével irányítani és hogy kell az útból félretenni a feleslegessé vagy kényelmetlenné vált embereket. Különösen a Sforza- és a Medici-családok hölgytagjai tettek ezen a téren szomorú nevezetességre szert. Még Medici Katalin, a Franciaország trónjára került királynő sem tudta nélkülözni ezt a családi fegyvert és uralkodásának igen sok problémáját méreggel oldotta meg. A gyilkosságok száma — amelyet így módon elkövetett —

Montespan márkiné sem riadt vissza a méreg alkalmazásától

légió. Valois Margit, ez a botrányos szerelmeiről hírhedt francia királynő is állítólag több ízben mérgeggel pusztította el a megúnt lovagokat.

Beatrice Cenci, korának híres szépsége is előszeretettel pusztította embertársait gyorsan öló mérgekkel. Amikor azután atyját is megmérgezte, végre leplezték, bíróság elé került és Giacomo nevű bátyjával együtt 1599-ben kivégezték.

A tizenhetedik század vége felé Franciaország arra a szomorú nevezetességre tett szert, hogy a mérgezési bűnesetek rendkívül elszaporodtak. Ezt annak köszönhetjük, hogy „Poudre de mecession” név alatt különféle arzénpreparátumok kerültek forgalomba amelyek felhasználásával a türelmetlen örökösök idő előtt birtokába kerültek a vágyva várt vagyonnak. Ennek a korszaknak hírhedt méregkeverői de Brincillers márkiné, du Cayla grófnő, Talon ügyvéd leánya, Madame Bosse, Mancini-nővérek, sőt okkal vagy ok nélkül XIV. Lajos kegyencnőjéről is azt állították, hogy karrierjének zavartalanságát igen gyakran méreg alkalmazásával biztosította.

MIT NYUJT A PESTI HIRLAP

1927. ÉVI
NAGY NAPTÁRA?
480 oldal — 650 kép

Ez a kitanó, simított papíron készült, mélynyomásos képekben gazdag pompás díszmű mindenekelőtt a magyar irodalom és világirodalom leghatalmasabb íróinak reprezentatív írásait tartalmazza. A szépirodalmi részben a következő írók novellái és versei sorakoznak fel: Jókai Mór, Gárdonyi Géza, Herczeg Ferenc, Móricz Zsigmond, Sarányi Miklós, Arany János, Babits Mihály, Kosztolányi Dező, Juhász Gyula, Oláh Gábor, Galsworthy, Jensen, Bonfempelli, Wells, Villiers de l'Isle Adam, Thomas Mann, Dosztojevszkij, Csehov, Rilke, Wilde, Francis James, Paul Claudel, Walt Withmann, D'Annunzio, Rumband, Verhaeren, Rabindranath Tagore. Tökéletes és ragyogó írók gyűjteménye ez, amelynek különleges értéket ad, hogy minden egyes írás előtt ott van írójának kitanó arcképe és életrajza is. Az írók nyomán az év képzőművészeti eseményei vonulnak fel, — tökéletes szépségű képekben. Örök időkre szóló tárlat ez, csupa szépség és pompa. A színház és mozi fejezetei következő soron; kereteik közt a világ legelső mozithérségeit, a népszerűség eleven galériáját; aztán, ami bizonyára az olvasó nagy tetszésével találkozik majd, az összes pesti színházak leírásait és helyőreit itt találni, színházbanmenetel előtt való útbaigazítást. Megelevenedik az év története is, eleven és érdekes méltatásokban, rengeteg képpel, közöttük az év nevezetes halottainak arcképsora. A Naptár domináns része, legszebb és leghatalmasabb fejezete: Nagy Magyarország története. Egy óriási enciklopédikus mű első része ez, mely mégis önálló és önmagában befejezett. Négy esztendő Magyarország boldog és nagy idejéből, 1867-től 1871-ig. Minden, ami azt a régi Magyarországot jelentette, írásban és képen, egybe van itt nagy-szerűen gyűjtve. A koronázás pompázatos ünnepe és jelentősége, Magyarország állapota és viszonyai, a nagy államférfiak jellemzése, a pesti városbáza a koronázás után, a magyar irodalom a kiegyezés idején, a nemzeti művészet fellángolása, a színház a koronázás idején, a régi kaszinók, a régi társasélet, a régi divat, magának a városnak, Pest-Budának élete, annak az időnek legsikerültebb karikatúrái és tréfái, az európai állapotok ezidőtájt, a sportéletünk e kezdetleges stádiuma, híres bűnügyi események, a 67-es idők közgazdasága. Ezt az óriási és mérhetetlenül érdekes anyagot százasokra kiterít az illusztráció: csupa eredeti képek, karok, festmények mása, a megelevenedő Pest-Budáról, híres embereiről, híres tróiról és színházról, híres festményeiről. E megdöbbentően hatalmas történelmi munka után a Naptár megismerteti az olvasóval korunk hőseit, a mai idők leghíresebb embereit, arcképeket, életrajzokat hozza. Európa összes államairól minden adat pontosan felsorakozik ezután minden főváros képe. Itt a Népek és országok című részben még egy sereg érdekesség van ezenkívül. Majd következik a mai társasélet, legjellemzőbb és legérdekesebb jelenségeinek friss és érdekes megörökítése, a divat, a tánc, az ékszer, a mulatságok s nem utolsósorban a világ minden fajtájú női szépségipusainak varázsosán szép gyűjteménye. A Naptár sportrészében minden sportbarát megtalálja azt, ami őt érdekli: e helyütt kiemeljük a magyar rekordok és világrekordok hatalmas és pontos táblázatát. A tudomány csodái és az orvostudomány vívmányai fejezik be a nagyszerű sort, melyhez végül még a hasznos tudnivalók mindenkit érdeklő tanácsai járulnak. Büszkén és minden túlzás nélkül mondhatjuk, hogy ebben a díszműben minden elképzelhető belefoglaltatik, ami mai embert érdekel és kiállításában pedig párhuzanul szép ez a közel háromnegyed kilométer súlyú könyv. Hatszáznál több tökéletes szépségű kép díszíti a szöveget — alig is tudunk az egész világ-irodalomban példát ily gazdagon illusztrált kötetre! — és tartalmának felbecsülhetetlen változatosságát és gazdagságát jellemzi az, hogy név- és tárgymutatójában négyezer-nél több név sorakozik, szinte beláthatatlan osztlopsorba.

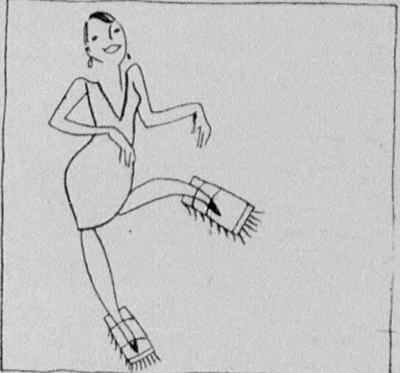
E páratlan díszművet a PESTI HIRLAP minden előfizetője díjtalanul kapja meg.

Előfizetési árak: 1 óra 4 pengő (50.000 K), 2 óra 7 pengő 60 fillér (95.000 K), ¼ évre 10 pengő 80 fillér (135.000 K)

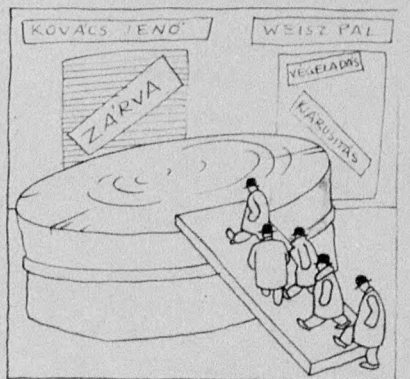
Az 1927-es év új perspektívákat nyit:

A KÉPVISELŐHÁZBÓL KIMARADT KÉPVISELŐKNEK

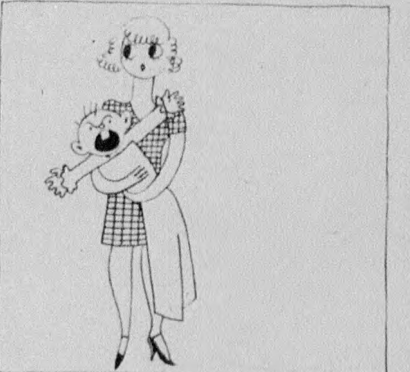
A CHARLESTON-TÁNCOSNŐNEK

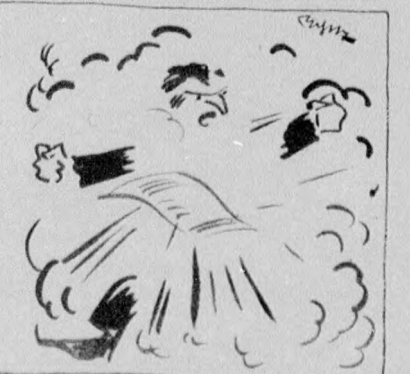
A KERESKEDŐKNEK

SZÍNHÁZ NÉLKÜL MARADT SZÍNHÁZGÁTOROKNAK

A SZERZŐDÉS NÉLKÜLI NAI-VÁKNAK

A KISSÉ HEVESEBB TEMPERAMENTUMU ADOALANYNAK

Xenia Desny filmszínésznő. A művésznőt legutóbb az a szerencse érte, hogy a filmjein keresztül belésszeretett egy indiai nábob

A nyomorúság vására

Minden nagy városban kialakult olyan hely, olykor egész városrész, ahol a kevésbé kényes ízlésűek vagy anyagilag szerény, szűkös viszonyok között élők jutányos áron fedezhetik ruha-, cipő-, fehérnemű-, bútort- vagy egyéb szükségleteiket. Ez az ócskás-piac vagy városrész mindenkor hűséges tükrö az illető város népességének és közállapotainak.

Keleten rengeteg ócska szőnyeg, nargilék, kávéfőzők, régi hamis fegyverek — Párizsban ócska könyvek tömege, sokszor egy pár frankért

más képet mutat. A bódék tömkelegét a Köztemető út felé eső részen egy kopár, barátságtalan épület — a csarnok — dominálja. A belsejében zajlik le a Teleki téri forgalom oroszlánrésze. Ez a pesti ócska ruhanemű- és ócskacipőbörze, ahol a rojtos és kitérdelt nadrágokat foltos, nyítt kabátokat hasonlóan jegyzik, adják és veszik, mint a Szabadság téren a Ganz-Danubiust. És néha éppen olyan spekuláció alakul ki ferdesarkú cipőkben, mint a gabonatözsén ősi bűzában.

Hadiszövet

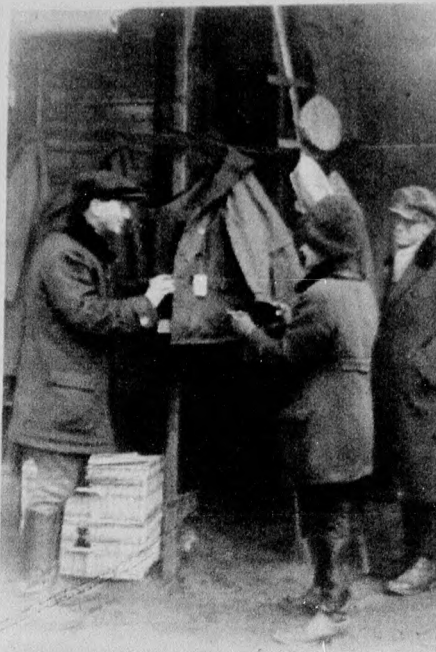
elkötvyevélt régi műtárgyak, esetén, de erős munkásöltönyök és cipők, olasz földön sokszínű rongyok, ócska hangszerek, Amerikában pedig üzleti krachokból és betörésekből eredő gyanus portékák vannak többségben.

Pesten a zsidaj, a régi Schiffmandsplatz jogutóda, a Teleki tér egészen

A csarnok belseje persze sokkal vigasztalanabb, mint a szabadságtéri palota nagy parkettes terme. Minden szürketönösű és amint az ember belép, megüti az orrát, megüti a mellét és fojtogatja a torkát a szegénység savanykás és émelyítő kesernyészaga. A csarnok zsúfolásig tömve

Topánkák

Ugy éljek, hogy magamnak is többé van

handabándázó, hangoskodó és izgatót emberekkel. A földön halomba rakva a sok ócska cipő meg avétt ruhanemű.

Első pillanathban úgy vélné az ember, hogy ez Budapest legjobb forgalmú üzleti gócpontja, de rövid ott tartózkodás után már kiderül, hogy csak optikai csalódás az egész, mert a kereskedők voltaképpen többnyire csak egymás között bonyolítják le csereüzleteiket. Komoly vevő, aki pénzért, saját használatára vásárolna, alig egykettő lézeng a csarnokban. Ugy elvesznek az ócskáságereskedők tömegében, mint mazsola a kuglófban.

A csarnok külső fala mellett van a kubikos- meg napszamosvásár — ott talál kézi munkaerőt, akinek szüksége van. Ezek a kubikosok, ha már elűnják az ácsorgást, be-benéznek a csarnokba. A subás, pipás magyarok tempósan ödöngenek a kalmárok között, szemlélik az ócskaságok piacát. Ők maguk nem igen vásárolnak, legfeljebb, ha egy pipaszárat vagy bugylibicskát.

Nagykendőbe burkolt szegény asszonyok vizsgálják sóvár szemmel a kitétt portékát. Az újrarejelt, talpalt cipőket. Lábbeli kéne a gyerekeknek meg az embernek — de megfizethetetlenül drága, még a gyengébb fajtának is 8—10 tizes az ára.

Mert hiába, a 12.500-a szorzószám pengőreform, meg egyéb fináncifika, a Teleki téren csak tízesekben számolnak. A tízesnek, amit ők röviden csak tízesnek neveznek, az a pénzegység, melyben az árakat megszabják.

A zsidaj közkedvelt Lajos bácsija mozgó cipőárú. Árúkézlete jelenleg két pár ócska cipő. Az egyik párt a karjára akasztva hordja, a másik párt a kezében tartja. Árúraktára nem túl bizalomgerjesztő, lerí az agyonstrapált, sokszor talpalt és ócska anyagból újrarejelt „csukák”-ról, hogy ifjú-

Lajos bácsi

korokban a váciuceai korzón topogtak végig. Ezzel ellentétben, olyan fényesre vannak pucóvalva, hogy a legragyogóbb lakkescarpin is elszégyelhetné magát mellettük.

Mint mindenki, Lajos bácsi sincs megelégedve az üzletmenettel. Roszszak a viszonyok. Már az anyag beszerzésénél baj van. Amikor az emberek már rászánják magukat, hogy egyik vagy másik viselt ruhájukat vagy cipőjüket eladják, akkor már olyan kopott és rongyos darabok azok, hogy nem sok öröme telik benne az embernek. Hol vannak azok a régi jó idők, amikor némi fantáziával rá lehetett fogni a vegyészti tudással tisztított és művészi lendülettel élesre vasalt nadrágra, hogy tegnap még egy Csekonics gróf viselte, az egyenesre igazított sarkú lakkcipőre pedig azt, hogy a Nemzeti Kaszinó szőnyegein volt otthonos.

A Teleki téri ócskáságbörze felett egyébként már megkondították a léleklarangot. Ki akarják telepíteni valahová a külterületre. Higiénikus és esztétikai okok szólnak a kitélepítés mellett. Az ócskapiaccal szemben van Budapest reprezentatív sirkertje, a kerepesiúti temető, amely ilyen módon

Minden eladó

valóban nem túl előkelő szomszédsággal dicsekedhet.

Ki fogják telepíteni a Teleki téri zsidovásárt, a teret parkirozzák és nemsokára elpeli azt a helyet a fű, ahol boldog békeidőben egy toprongyos embert 20 koronáért tetőtől-talpig kifogástalanul felöltöztettek.

Fagyos testrészt, úgy lábon, mint kézen biztosan és rövid idő alatt gyógyít a

SVÉD FAGYBALZSAM

Kapható minden gyógyszerárban. Főelárúsióhely: **Vajna József** Városi gyógyszerár

Budapest, IV. ker., Váci uca 34. sz.

Szőnyegszővőszékek

tiszta újak, alig használtak, olesón eladók

A szővőszékek méretei a következők: 315 cm. és 320 cm. — Bővebb felvilágosítás A Bazár kiadóhivatalában VII., Dohány u. 12. szerezhető be

MEGJELENT

160 oldal terjedelemben, bekötve egy tömeg pompás képpel tarkítva, a

RÁDIÓTELEFON

című könyv. Nem vetjük el a sulykot, ha azt mondjuk, hogy ez a könyv tartalom és népszerűség dolgában bármely hasonló könyvvel vetekedhetik. Ha egy második gimnázista elolvassa ezt a könyvet, meg tudja csinálni a maga rádióját. Hatvanmillió ember szórakozik ma a rádióval. Ez a kis mű nemcsak népszerűség, hanem ár szempontjából is egyedülálló, mert 50 fillérbe (5500 koronába) kerül pompásan bekötve. Ha vidékre rendel meg, akkor a postadíj 10 fillér (1000 korona) és ha ajánlva kívánja, akkor külön 0.20 pengő (2500 korona) fizetendő. A mű az összeg előzetes bekládása mellett megrendelhető a

Délbáb kiadóhivatalában, Budapest, VII., Dohány uca 12 és minden könyvkereskedésben

A JÓSLAT

írta
RITA WEIMAN

Natica Neville — néven hirdették fellépéseit a Broadway fényreklámjai. A délvidéki kis városkába, ahol először látta meg a napot és a csillagos eget Nellie Me. Guire-nek — a részeges vasúti ör mostoha leányának — neveztek.

Mint apró gyermek mindig lázas izgalommal várta az órház mellett el-szívító vasszörnyet, amelynek nyomában fényes ablakú kocsik sora suhant tova. Amikor nagyobb lett, sokszor kikapott, mert este felé kiszökött a szegényes órházból és a sinek között táncolva leste, mikor tűnik fel az éjszakai expressz vakító reflektora, amelynek fényében olyan pompásan lehet táncolni.

Az anyja folyton zsörtölődött vele, tele sírta a fejét: „Egyszer úgy fogunk kiszéni a kerekék alól, te haszontalan leány. Vigyázz, óvakodj a vonat kerekétől, mert egy jósnő már születésed előtt azt mondta nekem, hogy korán el foglak veszíteni és óvjalak nagyon a száguldó vonatoktól!”

Ezek a folytonos sírákozások mély nyomot hagytak a leányka lelkében, különösen azután, hogy mostohaapja, a részeges pályaőr egy éjszaka az expressz alá került. A kisleányt magát a katasztrófa nem rendítette meg, sokat nem vesztett a brutális ember halálával. „Isten küldte a vonatot és az elkapta a vén rumos flaskót.” Az anyja örökös jajgató sírákozása nyomán azonban benne is bizonyossággá vált, hogy az ő végzete is a robogó vasszörny lesz.

Japán gyöngy

Hölgyeink ékesége. A valódi gyöngy hű mása. A leghatásosabb nyakék.

Ára fűzve, csat nélkül:

45 cm hosszú	1-20 pengő	(K 15.000)
60 " "	2- "	(K 25.000)
75 " "	2-20 "	(K 27.500)
120 " "	3-60 "	(K 45.000)

Japán fűzött gyöngy, bársonnyal bélelt kazettában:

40 cm hosszú	4-80 pengő	(K 60.000)
60 " "	6- "	(K 75.000)

Gyöngyesat, darabonként:

0-40 pengő	(K 5.000)
0-48 " "	(K 6.000)
0-64 " "	(K 8.000)
0-80 " "	(K 10.000)
1- "	(K 12.500)

Megrendelhető utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése mellett. Ajánljuk az utóbbi módozatot, mert utánvételes küldeményeknél a posta 5000 koronával többet számít. Fűszétküldési hely:

„R.A.P.D.” Budapest, VII, Síp uccán 10, I. em. 9

Nem félt azért a vasúttól, ellenkezőleg valamiképpen vonzódott is a párhuzamosan húzó, végtelenségbe szaladó acélsínhez és a rajtuk végigdübörgő kerekhez. Ugy érezte, hogy a sorsa szorosan összefügg velük. Az éjjeli expressz reflektorának fénykévéjében való táncolást sem hagyta abba, ellenkezőleg ennek a szenvedélyének most még gyakrabban hódolhatott, mert anyja, akire most már a család-fenntartás gondja hárult, nem ért rá folyton a sarkában lenni.

Egyszer az expressz utazó színtársulat menedzsere akaratlanul tanúja lett ennek a különös táncprodukciónak és annyira megkapta őt a dolog, hogy a legközelebbi állomáson titkárára hívta a társulatot, leszállt és addig gyalogolt visszafelé a sinek mentén, amíg elérte azt az órházat, amelyben Nellie-ék laktak. Még akkor éjszaka felverte őket. Meggyőzte az anyát arról, hogy leányának táncelhelye a sinek közül a színpadra kívánczik és másnap a reggeli vonattal már a színtársulat után utaztak.

Nellie-ből Natica lett, a folyton utazó staggione-tól hamarosan a Broadway-ra került. Társnőinek, akik olykor a reflektorok vakító fénye miatt panaszkodtak, sokszor mesélte, hogy őt nem bántja ez a fény, mert már kisleány korában megszokta az éjjeli expressz reflektorának vakító sugárkévéjében való táncolást.

A cigányasszony jóslata a szörnyű végről, látszólag nem bántotta, csak mikor a színpadon a mindenfelől reá-zuduló fényzuhatagban táncolt, a zenekarból pedig ütemesen viharzottak fel a fortiszimók, mintha valami hatalmas gépszörny közeledne — képzelte azt, hogy jön az éjjeli expressz és ő a sinek között táncol. A taps, a siker ilyenkor nem izgatta, mint a kolléganőket, ellenkezőleg, amikor a tomboló nézőtér előtt hajlongott, apró, hideg borzongások futottak végig törekény formás testén.

Udvarlói seregétől akadtak volna, de ő mitsem törődött velük — lenézte őket. Különösen egy Bertie Vanderhoef nevű gazdag fiatalember és ennek baráti köre intéztek meg-megújuló támadásokat a szépséges Natica Neville ellen — ám sikertelenül, mert Natica csak a színháznak és a táncművészetnek élt.

Egyik este az öltözőben éppen Bertie névjegyét szakított a türelmetlenül apró darabokra, mert már únta ezeket az örökös souper-ra való meghívásokat, amikor hallja, hogy a leányok egy csodálatos tehetségű jósnőről beszélnek áradozva, aki úgy olvassa a csillagokban megírt jövőndé titkait, mint

más közönséges ember fia a nyílt könyvet.

Másnap délután ott volt a jósnő elegáns lakásán, de nem nyert bebocsátást, hanem csak egy sorszámot kapott, azzal, hogy jöjjön majd el két hét múlva, akkor kerülhet csak rá a sor.

Alig bírta kivárni a tizennégy nap múlását és mikor végre egy órai konzultáció után halászápadtan elhagyta a jósnő kabinetjét, vértelen ajkai csak azt rebegették: „Október közepén... sinek... kattogó kerekék... katasztrófa.” A jósnő jószágos hangon biztatta: „Gyermekek legyen okos, mindenestre vigyázzon. Vasuton ne utazzon. És október elején keressen fel újra. Bízson bennem, én rajta leszek, hogy elhárítsuk a fenyegető veszedelmet.”

Naticára még a legjobb barátói sem ismertek többé rá. A szolid, csendes, csak a művészetének élő leányból, hangos jókedvű, az élet örömeit lázas türelmetlenséggel hajszoló nő lett. Bertie Vanderhoef társaságában mindennapos vendége volt az éjszakai mulatóhelyeknek. Amikor a fiúk, kifáradva az örökös lumpolásban, hajnal felé hazakészültek, Natica elébük állt és könyörögve kérte őket: „Ne menjetek még, ráérünk még lefeküdni, aludni. Az alvás félj-meddig a halálhoz hasonló állapot. Untig elég, ha naponta két órát fekszünk ilyen halálós öntudatlanságban. Az élet ugyanis olyan rövid. Ki tudja micsoda borzalmakat hoznak az elkövetkező napok?”

Ez örökös lázas hajszában, amelyben minden idegszálával belevetette magát, a táncművészte kifinomodott. A színház rendezője csodálattal tapasztalta ezt és a kisleány mind nagyobb feladatokat kapott.

Egyik este azonban túlfeszített munka, az álmatlanság, az örökös éjszakai legyűrté az ifjú szervezet életerejét. A színpadon táncprodukció közben csuklott össze. Csendesen roskadt le, mint a száróról lejtő virág hajtja le szomorúan fejét. Óriási taps köszöntötte a mutatványt, mert a közönség azt hitte, hogy az is a táncprodukcióhoz tartozik. Csak amikor a függöny hirtelen legördült, a zenekar elhallgatott és zavartarcú rendező bejelentette a hirtelen változást, ocsudtak arra, hogy valami baj történt a kedvenccel.

A zenekari ülés harmadik sorában a bejelentésre hirtelen felállt egy magas fiatalember és felsietett a színpadra. Gondjaiba vette az ájultan fekvő leányt és hosszas küzdelem után sikerült őt életrehozni. Dr. Edwards volt, a híres idegyógyász, aki már hosszabb idő óta figyelte Natica hírhedt életmódját. A csacsi leány úgy élt, mint a balga, aki két végén gyújtotta meg és égette az amúgy is gyorsan fogyó életgyertyát.

A leány életereje lassan, hetek múlva visszatért, de hiányzott az életkedv. A fiatal orvos hiába kísérelt meg mindent, Natica mindig csak azt hajtogatta:

— Kedves Edwards dr., ne pazarolja rám a drága idejét és tudományát.

— Hiszen ha tovább folytatja ezt az életmódot, időelött a sírba hajszolja önmagát.

— Az mindgey. Rajtam már úgysem lehet segíteni.

— Legyen hozzám bizalommal és mondja el, mi nyomja a szívet?

— Igen. Rettenetes katasztrófa október közepén. Igyekeztem kihasználni a hátralevő rövid időt.

— Ki jóslta azt magának?

— Már gyermekkoromban megjóslta egy cigányasszony, néhány

hónappal ezelőtt pedig a híres csillagjósnő.

Natica nem tért vissza a színpadra. Testileg teljesen rendbejött, de lelki szenvedései még borzalmasabbak lettek, mert minél inkább közeledett az ominózus október tizenötödike, annál inkább ragaszkodott volna az élethez, mert napról-napra mélyebben, őszintebben megszerette Edwards doktort.

Elérkezett a veszedelmesnek jelzett nap. Edwards dr. nem beszélt róla, mintha teljesen elfelejtette volna a dolgot és esti autókirándulásra hívta meg Naticát.

Az autó csendesen suhant tova a széles, síma országúton, felettük a csillagos égbolt.

Egy dombtetőre érve, az autó hirtelen fékezés hatása alatt nagyot zökkenve megállt. Dr. Edwards egy darabig kereste a haj okát, de azután megállapította, hogy egymaga nem tud rajta segíteni, ezért be kell mennie a faluba segítségért.

Hamarosan eltűnt az útkanyarulatnál. Natica egyedül maradt a dombtetőn. Lenn a szelíd hajlatban apró falusi házak kivilágított ablakai csilantak meg. A domboldalban pedig végtelenbe futó vasúti sinek. Távolból közeledő vonat dobogása hallatszott.

„Az éjszakai expressz. Október tizenötödike. Kattogó kerekék, vasúti katasztrófa.” Gondolta Natica és táncos léptekkel megindult lefelé, neki a sinek, amelyen sebes gördüléssel közeledett a vonat, reflektorával végigseperve a pályát.

Natica táncolt. Kisleány volt újra. A sinek között táncolt, szívében elhalkult a rettegés. A mozdony szeme, a reflektor megvilágította lenge táncoló tündéri alakját. A vasszörnyeteg zuhogva közeledett. Azután egy hatalmas rándulás. A vasszörny forró gőzt fújtatva rohan. Az agyban fájdalmas visszhangot keltenek a sineken kattogó acélkerek.

Amikor felnyitotta a szemeit, felette szelíden ragyogtak a csillagok, a távolodó éjjeli expressz utolsó kocsijáról barátságos vörös fényt küldött a jelzőlámpa. Dr. Edwards tartotta karjaiban és aggódó szeretettel hajolt föléje.

— Mi történt velem? Az éjjeli expressz?

— Elment és nemsokára teljesen eltűnik a távolban.

— Nem gázolt el?

— Nem, mert én örököttem és a kellő pillanatban elrántottam a sínekről.

— Hogy került ide, hiszen a faluba indult?

— Előbb voltam itt, mint te. Meg kellett rendezni ezt a jelenetet, hogy végleg leszámoljunk ezzel az agyrimmel, melyet lelkiismeretlenül beléd-szugeráltak. Minden pontosan ki volt számítva. Az autónak semmi baja sincs. Magadra hagytalak. Azután, mikor leshelyemről láttam, hogy megindulsz lefelé, előresiettem.

— Drága doktorom! Most már tudom, hogy nem a csillagokban van megírva a sorsom, hanem mindkettőnk sorsát te írod.

Az expressz vörös jelzőlámpája eltűnt a kanyarodónál.

A kígyó a divat szolgálatában

Nem arra az amerikai divatszeszélyre gondolunk most, amellyel a tengerentúli ladyk ölel helyett kígyót dédelgetnek karjaik között, hanem a komoly divatipar olyan termékeire, melyeknek anyagát a hajlékony, tartós, raffináltan mintázott kígyóbőr szolgáltatja.

Lakberendezési tárgyakat, női és férfidivatcikkeket egyaránt készítenek ebből a már nyers állapotban is művészek nevezhető anyagból, amelynek feldolgozásához természetesen művészi fantázia és művészi kéz kell.

Képeink a kígyóbőr változatos feldolgozását mutatják.

I. Karosszék csikozott kígyóbőrből, külön dolgozott ülőpárnával.

II. Ezüstszerű kígyóbőrcipő, fekete lakk pántdíszsel.

III. Fehér glâce-kesztyű, sötét kígyóbőr applikációval.

IV. Kígyóbőr-karosszék, külön dolgozott antilóp-bőr ülő- és hátpárnával.

V. Férfi komót-cipő és hozzávaló táská szürkésbarna kígyóbőrből.

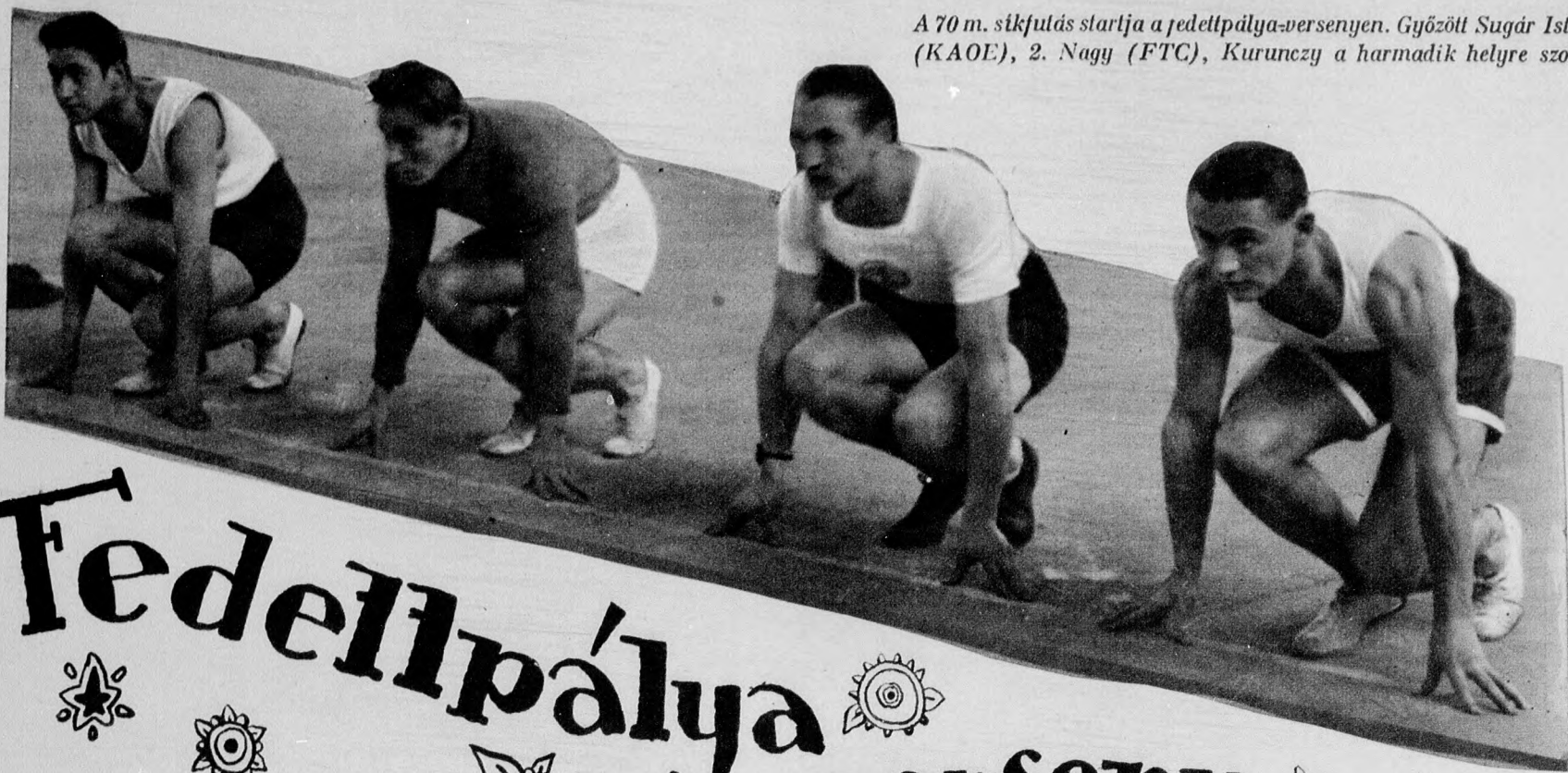
VI. Különleges magasszárú női cipő, tarka kígyóbőrből. E remekbe készült cipő, bár jóval magasabb a legmagasabb szárú csizmánál is, oly puha és kellemes, hogy viselőjét egyáltalán nem feszélyezi.

VII. A legdivatosabb formájú női kézitáska, borjú- és kígyóbőrből.

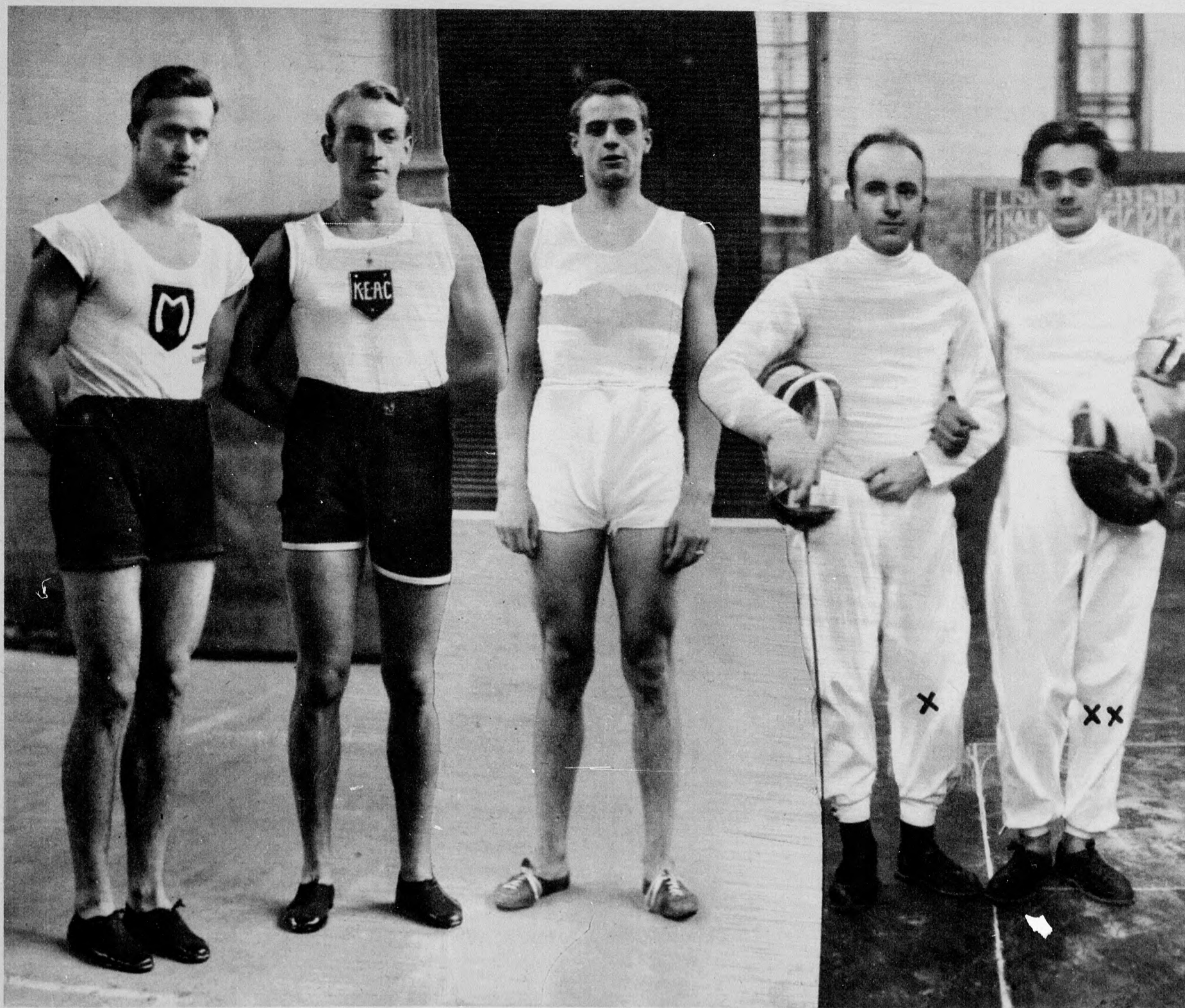
A „Délbáb“ 2-ik számában közzétett *Gyakorlat teszi a mestert* című divatpályázatunk iránt oly óriási az érdeklődés, hogy a szerkesztőségnek alapos munkát ad a tömegesen érkező levelek feldolgozása. Ezúton közöljük olvasóinkkal, hogy a pályázatot január 24-én lezárjuk s annak eredményét a „Délbáb“ 6. számában közöljük.

(Bonney felvételei)

A 70 m. síkfutás startja a fedettpálya-versenyen. Győzött Sugár István (KAOE), 2. Nagy (FTC), Kurunczy a harmadik helyre szorult

Fedettpálya verseny

A meghívásos magasugrásban Balogh (MAFC) Várnai (MTK) a 70 m. meghívásos íjásági gátfutás győztese és Tranger (KEAC) 170 cm.-es eredménnyel holtversenyben győztek

A Spárta kizárásos kardvívó versenyén győzött Kalmár István (++) , a második helyet pedig Eckl Viktor (+) foglalta el (Kluger felv.)

HAVAS, PÁLYÁKON

Szabó Gyula és Rotter
Baby műkorcsolyázó pár
lett a BKE táncver-
senyének második helye-
zettje

Jelenetek a Ferencváros—Ujpest mérkőzésről. A havas pálya szokatlan és nehéz feladatok elé állította a Téli-kupa két legerősebb csapatát. A mérkőzés nívós küzdelem után a zöld-fehérek 3:2 (2:1) arányú győzelmével végződött. (Munkácsi M. felv.)

Aranyszőke haj, nyúlánk formás alak, jól feszülő selyemtrikó — ez Sipos Mamci, — Magyarország 1926. évi gyorsúszó hölgybajnoka és 100 m.-es rekordere. Amikor az uszoda sikos mozaikkockáin, vagy a strand bársonyos homokján egy kicsit pipiskedve, lábujjhegyen kecsesen végig sétál, minden szem szívesen fordult utána. Az igazat megvallva, ez az érdeklődés nemcsak a hölgy úszóbajnoknak, de egyben a szépségnek is szól. A nagyközönség így ismeri és így szereti a magyar úszó sport egyik büszkeségét, Sipos Mancit.

Champion-jelöltek, a bajnoknő kedvencei

Ezek szerint igen nehéz és háládatlan feladatnak ígérkezett az újságíró számára, hogy az előnyösen ható selyemtrikós szilhuét után komoly polgári környezetben — civilben — mutassa be a kedvelt sportlédit. Hiába, a feladatokban válogatni nem igen lehet és éppen ezért elszántan nekiindultunk felkeresni a magyar hölgyúszó bajnoknőt.

A Bálvány ucca és Arany János ucca sarkán, a múlt század közepéről itt felejtett hatalmas épületben (egykoron kaszárnya volt) lakik a szőke sellő. A vastagfalú, ódon építmény

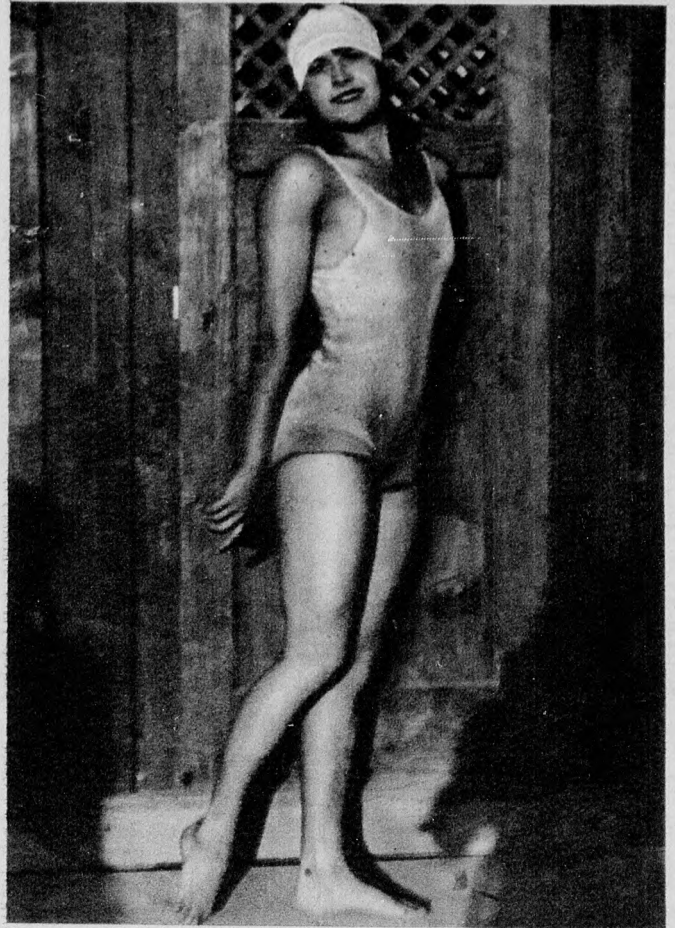
harmadik emeletén megállunk és becsöngetünk. Kiderül, hogy szükség volt az elszántságra, mert belülről bősziált véreb falka csaholása és ugatása válaszol a csengetésre. A visszhangos boltozatok sokszorosan verik vissza az ugatást, amely el nem csendesedik, míg a vendég a belső szobákba nem érkezik.

Alacsony mennyezetű, hatalmas teremtszerű helyiségek, izléssel és melegen berendezve, mintha valami régi várkastélyba cseppentünk volna. A várkisaszszony — Sipos Mancsi — éppen vasal. De úgy vasal, mint egy úszóbajnoknő.

Rekorderhez illő könnyedséggel kezeli a súlyos vasat, minden mozdulatán látszik, hogy a küzdelemben edzett izmainak ez nem fárasztó feladat, hanem csak sport.

Amíg a vasalás tart, megjelenik a szép asszonyamama és előadja, hogy az őt Sipos-csemete kö-

zül Mancsi a szenior. A mama borzasztó büszke a gyermekeire, de különösen a Mancikára. Eleven sport-propaganda, amit mond: „A Mancika rettentő vézna és gyenge egészséggel született. Minduntalan betegeskedett és már kétségbeestek miatt. Egy jó ismerős tanácsára azután, mint ultima ratiót, megkísérelték a sportot, hogy a gyenge gyermek egy kissé megerősödjön. Az úszás, a víz, a szabad levegőn való egészséges mozgás csodálatos hatást gyakorolt. Néhány hónap múlva nem lehetett a Mancikára ismerni — aki azonban belekóstolva a sportolás örömeibe, nem állt meg félúton, hanem fokról-fokra fejlődve meg sem állapodott, míg el nem nyerte Magyarország hölgy gyorsúszóbajnokságát és jó néhány másodperccel meg nem javította a magyar rekordot.”

Sipos Mancsi rekordjavítás után

Amikor Sipos Mancsi végez a vasalással, átveszi a házikisaszszony szerepét tőle a következőket tudjuk meg:

— Rettenetesen elfoglalt ember vagyok. A sport. Elsősorban az úszás, azután a vívás, a torna, nyáron pedig a lovaglás is sok időmet veszik igénybe. De szívesen, élvezettel foglalkozom velük, mert amit nyerek, jótékony hatásában százszorosan felülmúlja a reáfordított időáldozatot és fáradságot.

— Idehaza minden időm, a zongora, a varrógép — igen bizony minden ruhámat magam varrom (igen jól öltözködök), sőt újabban anyukám ruháit is én állítom össze — és kutyáim között oszlik meg. Van ugyanis egy pompás farkas kutyám és annak két gyönyörűsége kölyke. (Ez volt tehát a véreb falka.) Tavaly sokat táncoltam de bizony az idén erre nem igen került sor, részben azért, mert ezek a mai csürdögölő, sárdagasztó táncok, a charleston, meg a black bottom nem egészséges érzékű sportolónak való. Ezekhez kifiamodott érzékek és rosszul beakasztott végtagok kellenek.

— A terveim? Istenem, a terveim — vannak. Hogy lesz-e belőlük valami, az a jövő titka.

Egy esztendő múlva ránk köszönt az amszterdami olimpiasz. Szeretnék addigra olyan jó formában lenni, hogy ha nem is győzelmi, de becsületes helyezési eséllyel én is ott lehessek a startnál, amikor a világ legjobb hölgyúszói vetélkednek az olimpiai babéért. Most egy kicsit ellazsáltam az úszó tréningeket, tekintettel a téli pihenőre, no meg arra, hogy át akartam lépni a FTC-be és akkor csak a nyáron kezdhettem volna versenyezni. Most, hogy a dolgok újra rendbejöttek, természetesen fokozott szorgalommal igyekszem majd pótolni a mulasztást.

— Sajnos, az idén hiányozni fog a szegény Vermes Edith, akivel való versengésünkből született meg az új magyar hölgyúszó-rekord. De valószínű, hogy mégis feltűnik majd valaki, aki megszorít és fokozottabb energia kifejtésre készlet és akkor bizony benne, hogy huszonnolcban ott leszek az amszterdami küzdők között.

Utolsó és legkényesebb kérdés: — Mondja kedves Mancika, szép dolog a sport, a bajnokság, a rekord, de mikor egy csinos hölgy ilyen nagy lendülettel gyakorolja a legkülönbözőbb sportágak közül éppen az úszást, a lovaglást és a vívást, az egy kissé gyanús. Talán bizony éppen egy előnyös moziszerződés ígérkezik. Az amerikai filmstarok közé szándékozik befejezni.

A válasz gyors és őszintén hangzik: — Én? Isten ments, eszem ágában sincs, hogy filmszínésznő legyek! — Miért tiltakozik e gondolat ellen? — Mert nincs hozzá tehetségem!

A dolognak ez a lakonikus rövidségű elintézése nagyon gyanús. Sipos Mancsi, a csinos és sikkes magyar sportlédit kerekén megállapítja magáról, hogy nincs tehetsége a filmjátékra. Bizonyos, hogyha majd valami nagy filmgyár menedzsere jelentkezne tekintélyes díjlárösszegre szóló szerződéssel, Sipos Mancsi nem fogja ilyen kerekén elutasítani. Magánértésülés szerint a magyar úszóbajnoknő február közepén a legszébb pesti színházban fog debütálni egy sportrevü keretében.

Ezen a sportrevün aztán majd kiderül, hogy Sipos Mancsi tehetséges-e, vagy nem. Nekünk mindenesetre kellemesebb volna, ha az derülne ki, hogy önkritikája igaz volt, mert ebben az esetben itt maradna közöttünk és bizonyára még sok értékes győzelemmel eddigi sikereit.

Búcsúzunk; sok szerencsét és kitartást kívánva a szép tervekhez. Közben egy pillanatra az íróasztal mellől feláll Sipos Mancsi huga. Még kisleány, még iskolába jár, de máris vagy másfél fejjel nagyobb a rekorder hölgnél. Amint Mancsi mondja, egyelőre nem versenyez, mert nem akar a nővéreinek konkurrenciát csinálni, de holt bizonyos, hogyha Sipos Mancsi egyéb babérok kedvéért visszavonul a versenyzéstől és az újabb Sipos-generáció starthoz áll, hamarosan a múlté lesznek a magyar hölgyúszó rekordok.

Beretvás pasztilla Beretvás pasztilla Beretvás pasztilla

Beretvás pasztillát
 azért rendelik az orvosok és külföldi klinikákon, mert a legmunkásabb (krónikus) fejfájást is eltávolítja. A szív működését nem alterálja.
 Nem okoz fejfájást. Hosszabb használat után csen rontja a gyomrot. Egy doboz ára 12000 korona. Készíti: Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Naponta postán szétküldi. Rendelkezési hivatalozás: Budapesti Városháza.

3. keresztrefjvény

Készítette: Csányi

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
A	B	B	O	N	A	P	A	R	T	E
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
L	A	K	O	E	R	O	V	A	L	
23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
B	E	K	H	E	A	L	A	G		
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
R	O	M	L	E	N	A	L	A	T	
45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
A	P	E	R	T	E	S	A	R	I	A
56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66
D	A	N	T	E	B	A	T	I	K	
67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77
T	N	Y								
78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88
K	I	J	A	S						
89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99
L	O	R	O	M	A	L	A	T	S	Z
100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110
L	A	T	J	A	N	K	I	T		
111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121
S	A	N	K	O	N	T	R	A	S	T
122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132
E	S	T	E	D	I	O	N			
133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143
P	E	R	O	A	R	E	N	A	T	R
144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154
P	O	M	O	H	A	M	E	D	A	N

- Vízszintes sorok:**
- Kötőszó
  - Francia császár családi neve
  - Télen látható
  - Belőle él a háziúr
  - Ásvány
  - Alaktalan (közkeletű idegen szó)
  - Forma
  - Zöldszínű kis állat
  - Igy köhögünk
  - Vesztőhely
  - Szeszes ital
  - Fájáról híres hegy-ség
  - Régi mértékegység
  - Folyó lesz belőle
  - Nagy francia tragika keresztneve
  - Szomorúság szinonimája
  - Nagy olasz költő
  - Kézimunka
  - Szájban van
  - Állatokkal foglalkozik
  - Az arc egy része
  - Kötőszó
  - Svájci közt. elnök
  - Ilyen kozák is van
  - Idegen nyelven „igen”
  - Festmény
  - Egyházi átok
  - Érc
  - Kártyajáték
  - Külföldi pénzege-ség
  - Műveltető rag
  - Honvédség „parancsnok”
  - Egyforma mássalhangzók
  - A világháborúból ismert galíciai folyó
  - A banda tagja
  - „Olasz birtokos névmás
  - Napszaka
  - Gyümölcs
  - Divatos hajviselet
  - Ilyen szív is van
  - Ut a VI. kerületben
  - Német folyó
  - Olasz folyó
  - Vallásfelekezet
- Függőleges sorok:**
- Nem valódi
  - Vad népek szent-sége
  - Széptevés
  - Tiltakozó szócso
  - Emelem...
  - Lásd 75. vízszintes
  - Szabadságos kez-dőbetű
  - Hárfa
  - Békekonzferencia helye volt
  - Állatok lakása
  - Házitón van
  - Külföldi pénzek gyűjtőneve
  - Rangjelzés
  - Idegen kötészo
  - Politikai párt
  - Kötőszó
  - Sóhaj
  - Ilyen a nagy hőség
  - Kereskedelmi rövidítés
  - Helyhatározó
  - Becéző leánynev
  - Kiváló sajtja van
  - Angol államférfi keresztneve
  - Az ókor sorkato-nája
  - Orosz folyó
  - Latin közmondás első szava
  - Helyhatározó
  - Gyakori angol fér-finév
  - A médium van ilyen állapotban
  - Szimulirók jöve-delme
  - Férfinév
  - Ezen járunk
  - Kötőszó
  - Jelző (ékezet nél-kül)
  - Híres moziszínész-nő keresztneve
  - Bekelői pénzünk idegen nyelven
  - A számár hangja
  - Görög gyökso (légi járműnél)
  - Kicsinyítő képző
  - Tagadó szócso
  - Ebből lesz a mester
  - A libával is tesz-szük (ige)
  - Kutyaszínész ne-vének egyik része
  - Egészséges
  - Sóhaj
  - Akinek van az...
  - Görög betű (fon.)
- A 2. számú keresztrefjvény megfejtése:**
 Vízszintes sorok: 1. Kapufa 5. Király 7. Potya 9. Guba 10. Pont 13. Utó 14. Erd 15. Sín 17. Schlosser 21. Staféta 22. Offside 24. Ken 25. Int 28. F.T.C. 31. Láz 34. Kér 35. Ököl 36. U.M.T.E. 38. Ellen 40. Evezős 41. Atléta.

AMERIKAI BETŰNYOMDA

nemcsak rendkívül tanulságos és érdekes szórakozás az ifjúság számára, hanem magánemberek és hivatalnokok részére gyakorlati céllal is bír kisebb nyomtatványok, névjegyek stb. házilag való elkészítésére. Ez a kis házi kézi nyomda kétféle nagyságban kapható és pedig: a 121-es számú 190x250 mm. dobozban izléses kivitelben, 360 betűt, egy egysoros, egy kétsoros és egy négy soros betűtartót, egy csipetőt, névjegykártyákat, egy csinos bádogdobozban levő festékpárnát és három finom névjegykeret-bélyegzőt tartalmaz, mely névjegykeret-bélyegző arm szolgál, hogy akár névjegykereteket, akár pedig más csinos kereteket nyomjunk vele. Az ára 3 pengő 84 fillér (48.000 korona); a 123-as nyomda 250x300 mm. nagyságú izléses dobozban 481 betűvel, névjegykártyákkal, két csinos bádogdobozban levő festékpárnával (egy vörös, egy lilá), egy egysoros, két kétsoros és egy ötsoros betűtartó, öt névjegykeret-bélyegzővel. Az ára 5 pengő 36 fillér (67.000 korona). Akár a kisebbik, akár a nagyobbik betűnyomda megrendelésénél kérjük annak árával bérmentes szállítást és ajánlati díjra 52 fillér (6500 koronát) beklüdeni. Utánvétellel is megrendelhető, de ebben az esetben 40 fillérrel többet szíveskedjék beklüdeni, mert a posta utánvételes küldeményeknél ennnyivel többet számít fel. Már ezért is célszerűbb az összeg előzetes beklüdenése

Megrendelhető a DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest VII, Dohány ucca 12 sz. alatt

Perényi cipő áruház r.-l., V., Gróf Tisza István ucca 9.

Engel Jakob, Király ucca 40.

Székelly Albert, könyvkereskedés, VIII., József körút 21.

Szemző S., Belvárosi harisnyaház, IV., Váci ucca 1.

Bienestok József és Fia, látszerész, VI., Vilmos császár út 47.

Feiner Henrik cipőárúháza, Király ucca 28.

Portörő Jenő, drogeriája, V., Visegrádi ucca 15.

DÉLIBÁB

Glück, Schmidek és Rosenberg, díszmü-árú nagykereskedés, VII., Nyár u. 1.

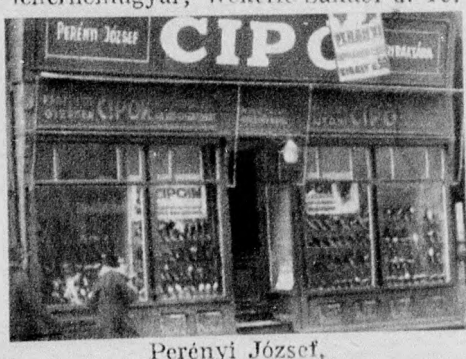
Moskovits Elemér, drogeria és ház-tartási cikkek, Vilmos császár út 10.

Császár József, úri és női divat, IV., Múzeum körút 11.

Sommer és Klinger, munkásruha-és tehénmügyár, Wekerle Sándor u. 15.

Perényi József, Király ucca 50.

Majthényi drogeria, IX., Vámház körút 15.

Böröndforgalmi R.-T. VIII., Rákóczi út 4.

Lusztig Ede, úri és női divat, VII., Rákóczi út 2.

Létfizetési ár 1 évre 12 pengő 48 fillér (156.000 K)
 Felelős szerkesztő és kiadó: TOLNAI SIMON
 Kiadótuladonos: TOLNAI NYOMDAI MŰ-INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT